

kræver, at alle studerende har de grundlæggende færdigheder til at se og forstå børnenes situation kulturelt og læringsmæssigt for at kunne inddrage forældrene i børnenes læring.

For det tredje må praktikken også overvejes for de lærerstuderende, dels gennem udvidede forsøg med, at alle praktikperioder kan afvikles på samme skole, dels gennem virkeliggørelse af intentionerne i praktikvejlederordningen, for vi er slet ikke kommet dertil, som vi gerne ville. Vi er slet ikke nået dertil, hvor praktikken for alvor kan spille en rolle som et fag i læreruddannelsen på linje med de øvrige fag.

For det fjerde er læreruddannelsen kort, lærerarbejdet sådan i almindelighed og måske lærerlivet i særdeleshed taget i betragtning. Derfor vil Det Radikale Venstre holde fast i, at læreruddannelsen er en grunduddannelse. Hvordan den enkelte lærers arbejdsliv udfolder sig i de næste 30-35 år, kan uddannelsen ikke gøre op med, og derfor må specialiseringen også ske undervejs. Det kan være, at man i de første 10 år af sit lærerliv er mest optaget af at undervise de små. Det kan være, at man i de næste 10 år gerne vil prøve kræfter med de store. Det kan være, at man på andre tidspunkter vil noget ganske andet.

Det betyder også, at de fag, vi efter vores mening lidt misvisende kalder for de praktisk-musiske, hvad bindestregen så i øvrigt gør der, ikke skal ødelægges af hensyn til en såkaldt overproduktion. Hvis man finder, at der er for mange, der vælger de fag i dag, så må vi analysere grundene og finde andre løsninger. Det skal i hvert fald ikke gå ud over fagene, for børnene er tjent med lærere, der har en fuld faglighed inden for fagene, uanset hvor mange timer de har i de respektive fag.

Det gælder i sagens natur også danskfaget, og det gælder matematikfaget. Hvis man vil styrke fagene, så skal man lade være med at hakke dem over i småbidder, og man skal lade være med at forsøge at lave overlapninger eller forskellige nødrædninger på grund af den kritik, som er kommet, for det er ganske klart, at fagligheden vil lide under en opdeling.

Kl. 16.10

For det femte finder vi det afgørende at støtte den nyuddannede lærer, f.eks. gennem et planlagt 2-årigt forløb, hvor den nyuddannede holder en fast kontakt til seminariet og får mulighed for at udveksle erfaringer, reflektere og til egne sig mere konkrete færdigheder, hvis vedkommende oplever et behov herfor. Det tror vi

vil være et meget kontant bidrag til, at vi får en langt bedre overgang mellem seminarium og arbejdsliv, og også at vi styrker seminariet.

Generelt og for begge uddannelser finder vi det vigtigt, at uddannelsesmiljøerne styrkes. Det klinger hult, når Venstre retorisk slår sig op på, at den lærerstuderende sættes fri, samtidig med at man kræver stramminger af deltagelsespligt og mødepligt. Det faglige miljø og studiemiljøet hænger sammen med diskussionen om kriterierne for at kunne bruge titlen University College samt selvfølgelig udviklingen af forskningstilknytningen rundt omkring på CVU'erne, og det er helt afgørende, at det studiemiljø er med til at styrke vores gennemførelse af nye uddannelser.

Derudover må man sige, at hvis man ønsker at styrke folkeskolen og ønsker at styrke de pædagogiske arbejdssteder, så er det ikke her, vi skal starte. Så er det i efteruddannelsen, og det drøfter vi også meget gerne i relation til de forhandlinger, vi får. De uddannelser, som vi måtte blive enige om at sætte i værk, får først betydning med den første nyuddannede tidligst i 2010. Der er altså en lang vej, til de kommer til at præge skolen.

Sidst, men ikke mindst, ser vi meget gerne en bred og åben proces i arbejdet med at justere uddannelserne, også med en systematik til at inddrage dem, der har en konkret viden om, hvordan uddannelserne skal foldes ud. Der er et godt netværk. Der er gode, kompetente forsamlinger. Det er trods alt ikke os, der skal gøre uddannelserne til virkelighed, og derfor tror vi, at processen vil være overordentlig godt tjent med, at den sker i åbenhed, og at vi er lydhøre over for, hvad man mener rundt omkring.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Så er det fru Pernille Rosenkrantz-Theil.

Undskyld! Der var en kort bemærkning, jeg havde ikke set den hånd. Så det er hr. Carsten Hansen for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Når man endelig markerer, vil man jo nødig overses.

Det var bare til Det Radikale Venstre, for jeg synes, det er nogle spændende tanker om både pædagoguddannelsen og læreruddannelsen med den 2-årige tilknytning. Kunne fru Margrethe Vestager uddybe lidt, hvad der ligger i det? Er det årsværk, er det modulisering, eller hvad er det, at Det Radikale Venstre forestiller sig